

Οι οικονομικές σχέσεις των φύλων

Voltairine de Cleyre

1891

Προς τον συντάκτη του ανοικτού δικαστηρίου:

Διακατεχόμενη περισσότερο από το συνηθισμένο ενδιαφέρον για το σεξουαλικό ζήτημα και συμφωνώντας με τον καθηγητή Core ότι οποιαδήποτε πρόταση για τη βελτίωση της κατάστασης των γυναικών θα πρέπει να συζητηθεί και να αποφασιστεί από τις γυναίκες, καταλήγω σε ορισμένες παρατηρήσεις που προτείνονται από το άρθρο του "Οι υλικές σχέσεις του φύλου" στο πρώτο φύλλο του The Monist.

Μέσα από τη μελέτη του εντυπωσιάστηκα από την υποσυνείδητη αναγνώρισή του ενός υποκείμενου ερωτήματος, το οποίο, εκτός από την κατωτερότητα της γυναίκας, καθορίζει τις σχέσεις των φύλων. Αυτό φαίνεται ξεκάθαρα στην παράγραφο που μνημονεύει το κομμουνιστικό σύστημα της παραγωγής και της διανομής πλούτου, όπου αναγνωρίζει τη δυνατότητα των μη τυποποιημένων σεξουαλικών σχέσεων.

Παρόλο που συμφωνώ με τον καθηγητή Core ότι η καθιέρωση του κομμουνισμού θα αποτελούσε αποφασιστικό χτύπημα για την πρόοδο, καθώς η πρόοδος συνίσταται από μια συνεχή διεύρυνση της ατομικής ελευθερίας, ενώ ο κομμουνισμός επικαλείται αυταρχική κατεύθυνση, ωστόσο θεωρώ ότι αναγνωρίζοντας τη δυνατότητα ποικιλίας σεξουαλικών σχέσεων σε ένα Κομμουνιστικό καθεστώς, έχει παραδεχθεί ότι η σημερινή κοινωνική ρύθμιση του φύλου είναι η απαραίτητη ανάπτυξη των οικονομικών μας συνθηκών.

Προσομοιώνοντας το γεγονός της ψυχικής και σωματικής κατωτερότητας της γυναίκας, ο συγγραφέας μας δεν βλέπει για αυτήν τίποτα άλλο πιθανό από την υπηρεσία της μητρότητας και της ανατροφής παιδιών σε αντάλλαγμα της «προστασίας και υποστήριξης» από κάποιον άντρα ή σύνολο αντρών που ονομάζεται «κράτος». Αυτό μας φέρνει αμέσως σε δύο ζωτικά ερωτήματα:

Είναι η κατωτερότητα της γυναίκας η αιτία ή το αποτέλεσμα της οικονομικής της υποταγής; Είναι η οικονομική ανεξαρτησία της γυναίκας ένα πιθανό ιδανικό;

Νομίζω ότι μπορεί να αποδειχθεί με σαφήνεια ότι η ψυχική σύσταση της γυναίκας, όπως αυτή του άντρα, δεν έχει αποτύχει ποτέ να ανεβαίνει, όπου καταστράφηκαν οι περιορισμοί στην ίση ελευθερία. Κάθε φορά που η γυναίκα είχε την ίδια ευκαιρία με τον άντρα, τα αποτελέσματα έχουν αποδείξει ότι οι δυνατότητές της για ανάπτυξη είναι εξίσου απεριόριστες με τις δικές του. Μπορεί να αντιπαρατεθεί εδώ ότι κάνω χρήση εξαιρετικών περιπτώσεων αντί να κρατήσω τους τύπους. Η απάντησή μου είναι ότι μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις οι γυναίκες έχουν τις ίδιες ευκαιρίες με τους άνδρες. Ωστόσο, αυτές οι περιπτώσεις είναι αρκετές ώστε να δικαιολογούν το συμπέρασμα ότι η φύση δεν προσφέρει κανένα ανυπέβλητο εμπόδιο στην ισότητα των φύλων στον εγκέφαλο. Και ότι η κατωτερότητα της

τυπικής γυναίκας πρέπει να θεωρείται αποτέλεσμα της εξαρτημένης οικονομικής κατάστασής της, που δημιουργείται από τους τεχνητούς περιορισμούς του άντρα.

Όσον αφορά τα σωματικά μειονεκτήματα του φύλου, είναι πιο δύσκολο να δείξουμε τα ευεργετικά αποτελέσματα της ελευθερίας, καθώς ακόμη και οι πιο προχωρημένες γυναίκες εμποδίζονται τόσο από το να φαίνεται μικροκαμωμένη, το φόρεμα και το ότι δεν έχουμε επαρκώς επαρκή στοιχεία για να γνωρίζουμε τις δυνατότητές της σωματικής της ανάπτυξης. Με όσα έχουμε, λέμε ότι μεγάλο μέρος της σημερινής ανικανότητάς της παρουσιάζεται κατά τις περιόδους κνήσεως και φροντίδας, που είναι παρεμπιπτόντως με την παρούσα ελαττωματική κοινωνική διάταξη η απόλυτη καταδίκη της γυναίκας να ξοδεύεται στο ατομικό νοικοκυριό και σε όλη τη δουλική δουλειά της πολυαναμενόμενης οικογενειακής ζωής.

Ωστόσο, ακόμη και η φυσική κατωτερότητα δεν χρειάζεται για να αποδειχτεί το αιώνιο εμπόδιο στην οικονομική ανεξαρτησία που ανέφερε ο Καθηγητής Core. Η σημερινή βιομηχανική πρόοδος δεν απαιτεί τόσο μεγάλη φυσική δύναμη όσο ικανότητα. Αναμφισβήτητα ο ελέφαντας έχει σωματική δύναμη ανώτερη από τον άνθρωπο, αλλά δεν είναι ανταγωνιστής του ανθρώπου, δεν χρειάζεται να σπαταλήσω χρόνο για να το αποδείξω. Ομοίως, ο Ηρακλής των παλαιότερων ηλικιών δεν θα είχε θέση στην ανταγωνιστική βιομηχανία σήμερα απλώς και μόνο επειδή δεν θα προσαρμοζόταν στο περιβάλλον του. Χάρη στην παρούσα σωματική μειονεκτική κατάσταση της γυναίκας, σε καμία περίπτωση δεν προκύπτει ότι, με ίσες ευκαιρίες, δεν θα μπορούσε να ανταγωνιστεί τον άντρα στους τομείς της παραγωγικής βιομηχανίας. Πράγματι, ένα γενικό συμπέρασμα των εργαζομένων είναι ότι ανταγωνίζονται και, από το νόμο της επιβίωσης των πιο ικανών, έχουν ήδη οδηγήσει τους άνδρες έξω από διάφορους εργασιακούς κλάδους, όπως η παραγωγή υφασμάτων, υποδημάτων κ.λπ. Δεν απαιτείται μεγάλη ποσότητα δύναμης, αλλά δεξιότητα και υπομονή. Και είναι η καθολική μαρτυρία των εποπτών είναι ότι οι γυναίκες είναι εξίσου επιδέξιες και πιο αξιόπιστες.

Υπάρχει μια τάξη οικονομικών μεταρρυθμιστών που ονομάζονται αναρχικοί, οι οποίοι υποστηρίζουν ότι με την ευκαιρία να εκμεταλλευτεί τη φύση ελεύθερα η ανθρώπινη φυλή, οι ώρες εργασίας θα μειωθούν έτσι ώστε να μπορεί κάποιος να παράγει επαρκώς για να ικανοποιήσει όλες τις ανάγκες του με τρεις ώρες εργασίας ανά ημέρα. Αυτό στον παρόντα μηχανισμό μας, ως δυνατότητα περαιτέρω μείωσης αφήνεται σε περαιτέρω ανάπτυξη. Υποστηρίζουν επίσης ότι αυτή η ελευθερία θα οδηγήσει σε συνεχή ζήτηση εργασίας, εξασφαλίζοντας έτσι τον εργάτη ενάντια στον σημερινό εφιάλτη της ακούσιας αδράνειας. Υπό αυτές τις συνθήκες, έχοντας υπόψη ότι η συνεχώς αυξανόμενη αντικατάσταση της σωματικής δύναμης από τα μηχανήματα, συνεχίζει να μειώνει το φυσικό βάρος της παραγωγικής εργασίας, η οικονομική ανεξαρτησία της γυναίκας γίνεται ένα ρεαλιστικό ιδανικό και το όλο θέμα της έμφυλης συσχέτισης αλλάζει. Όταν η γυναίκα χειραφετηθεί, ο γάμος δεν θα είναι πλέον θέμα «προστασίας και υποστήριξης», που ο καθηγητής Core δηλώνει ότι είναι η βάση της μονογαμικής συζυγικής ζωής. Θα γίνει θέμα αμοιβαίας συνεργασίας, με βάση, ως ελπίζουμε σε κάτι υψηλότερο από την πώληση των εξουσιών της μητρότητας, και απαιτώντας το ίδιο πρότυπο για τον άντρα όσο και για τη γυναίκα.

Το κατά πόσον η μονογαμία ή η ποικιλία θα ληφθούν υπόψη στη συνέχεια εξαρτάται από το ποιο από αυτά τα συστήματα παράγει τον ανώτερο τύπο ανθρωπότητας. Προς το παρόν είναι αδύνατο να αποφασίσουμε, αφού χωρίς την ανεξαρτησία της γυναίκας δεν μπορεί να υπάρξει ισότητα και χωρίς ισότητα δεν υπάρχει πραγματική προσαρμογή των σεξουαλικών σχέσεων.

Voltairine de Cleyre.